

411.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 kwietnia 1931 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia zagranicę pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) postanawiam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447).

§ 2. (1) Należności, unormowane niniejszym rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju.

(2) Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej, niż 24 godziny, przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla państwa, w którym się zatrzymano.

(3) W przypadku podróży z zagranicy do kraju, należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm, przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż, z zastosowaniem przepisu, zawartego w drugim zdaniu poprzedniego ustępu.

(4) Za podróże służbowe z kraju do stacji kolejowych (miejscowości) granicznych, położonych na obcym terytorjum, przysługują diety według norm, przewidzianych dla podróży służbowych w kraju.

§ 3. Pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się w razie podróży służbowych lub delegacji do miejscowości, położonych poza granicami Państwa:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów podróży.

§ 4. (1) Diety ustala się zależnie od grupy uposażenia i państwa zagranicznego jak następuje:

1. Kraje pozaeuropejskie.				
Grupa uposażenia	IV —	dol. am.	14	
"	V — VI	" "	12	
"	VII — IX	" "	9	
"	X — XII	" "	5	
"	XIII — XVI	" "	4	
2. Wielka Brytania.				
Grupa uposażenia	IV —	dol. am.	12	
"	V — VI	" "	10	
"	VII — IX	" "	8	
"	X — XII	" "	5	
"	XIII — XVI	" "	4	
3. Turcja.				
Grupa uposażenia	IV —	dol. am.	10	
"	V — VI	" "	8	
"	VII — IX	" "	6	
"	X — XII	" "	4	
"	XIII — XVI	" "	3	
4. Danja, Holandia, Norwegia, Szwecja, Hiszpanja, Portugalia i Litwa.				
Grupa uposażenia	IV —	dol. am.	10	
"	V — VI	" "	8	
"	VII — IX	" "	6	
"	X — XII	" "	4	
"	XIII — XVI	" "	3	
5. Związek Socjalistycznych Republik Rad.				
Grupa uposażenia	IV —	dol. am.	11	
"	V — VI	" "	8	
"	VII — IX	" "	6	
"	X — XII	" "	4	
"	XIII — XVI	" "	3	
6. Szwajcaria, Włochy i Francja.				
Grupa uposażenia	IV —	fr. szw.	40	
"	V — VI	" "	35	
"	VII — IX	" "	27	
"	X — XII	" "	18	
"	XIII — XVI	" "	13	
7. Austria, Finlandja, Bułgarja, Jugosławja, Rumunja i Łotwa.				
Grupa uposażenia	IV —	fr. szw.	30	
"	V — VI	" "	26	
"	VII — IX	" "	22	
"	X — XII	" "	14	
"	XIII — XVI	" "	9	
8. Belgja, Grecja i Węgry.				
Grupa uposażenia	IV —	fr. szw.	35	
"	V — VI	" "	30	
"	VII — IX	" "	23	
"	X — XII	" "	14	
"	XIII — XVI	" "	9	
9. Estonja.				
Grupa uposażenia	IV —	fr. szw.	28	
"	V — VI	" "	22	
"	VII — IX	" "	18	
"	X — XII	" "	11	
"	XIII — XVI	" "	8	
10. Niemcy.				
Grupa uposażenia	IV —	mk. niem.	34	
"	V — VI	" "	28	
"	VII — IX	" "	21	
"	X — XII	" "	14	
"	XIII — XVI	" "	9	

11. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	IV	—	kor. cz.	180
"	"	V	VI	150
"	"	VII	IX	120
"	"	X	XII	75
"	"	XIII	XVI	60

(2) Kandydaci na pracowników etatowych i pracownicy nieetatowi, pobierający wynagrodzenia według kategorii, otrzymują diety według tej grupy, która odpowiada danej kategorii wynagrodzenia.

(3) Diety płatne są według uznania przełożonej władzy pracownika albo w walutach wyżej wyszczególnionych, albo też w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża pracownik, lub w którym zatrzymuje się po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według przeciętnego kursu dolara amerykańskiego, lub franka szwajcarskiego (zależnie od tego, w jakiej walucie wyznaczona jest dieta w niniejszym rozporządzeniu), w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających, oraz delegacjach, przy których diety wypłaca się miesięcznie, obliczanie diet następuje według kursu dolara, lub franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

§ 5. (1) Po upływie dwu pierwszych tygodni delegacji, liczonych od następnego dnia po przybyciu do miejsca delegacji, wypłaca się utrzymującym rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., diety zmniejszone o 20%, samotnym w rozumieniu powyższego artykułu — diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnymi względami służbowymi za zezwoleniem Ministra Komunikacji.

(3) O ile delegowany otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się diety o 10%.

(4) W razie podróży służbowych w czasie delegacji, do miejscowości położonych poza miejscem delegacji, uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji, o ile wypłacane są stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu w wymiarze zmniejszonym, do wysokości określonej w § 4. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

(5) W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji, przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu pełne diety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 6. (1) Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili rozpoczęcia podróży do chwili ukończenia podróży.

(2) Za czas krótszy, niż 24 godziny, wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21-ą a 6-tą

godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

(3) Jeżeli w ciągu 24-godzinnego czasu podróży służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznym, a pobyt na terytorjum zagranicznym trwał co najmniej 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 7. W razie odbywania podróży koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. W razie zaś odbywania podróży innym środkiem lokomocyjnym, np. samochodem, koniami i t. p. należy liczyć początek podróży od chwili ruszenia z miejsca.

§ 8. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 9. W przypadku zachorowania pracownika w czasie podróży służbowej lub delegacji należą się diety przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim.

§ 10. (1) Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróznego, zwrot wydatków na trażarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani.

(2) W razie niemożności dostarczenia biletu wolnej jazdy, zwraca się pracownikowi cenę biletu faktycznie uiszczoną w czasie przejazdu służbowego w klasie, która przysługuje pracownikowi w myśl obowiązujących przepisów.

(3) W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, można przy podróżach służbowych odbyć jazdę samolotem. W tych przypadkach zwraca się pracownikowi cenę faktycznie zapłaconą.

§ 11. (1) Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

(2) Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możliwości przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

(3) Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdego trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu akt lub przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowej, w większej ilości lub znaczniejszym rozmiarów, wolno zaliczyć jedną podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza pracownik, posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 12. Przy podróżach służbowych i delegacjach poza granicami Państwa zwraca się faktycz-

ne koszty przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 50 kg, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej sześć dni oraz koszt przewozu akt i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, bez względu na wagę oraz czas trwania podróży służbowej.

§ 13. Wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystanku i z przystanku oraz wydatki, ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdym przesiadaniu na stacjach węzłowych poza granicami Państwa, zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 14. Za czynności służbowe w miejscowościach położonych bliżej, niż 2 km od gmachu urzędu, w którym pracownik pełni stale służbę, nie należą się ani koszty podróży, ani diety.

§ 15. Do miejsca czynności służbowych względnie miejsca delegacji należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość. Rozpoczętej czynności nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczególnie umotywowane.

§ 16. (1) W razie przeniesienia pracownika ze względów służbowych lub w drodze konkursu z kraju do miejscowości, położonej za granicą Państwa lub odwrotnie przyznaje się:

1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tej miejscowości oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, a dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu,

2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego, jego żony i dzieci, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r.,

3) zwrot udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej: odnośnie dla samotnych jednomiesięcznego, odnośnie do osób utrzymujących rodzinę dwumiesięcznego uposażenia, przysługującego na nowym miejscu urzędowania.

(2) Utrzymującemu rodzinę przyznaje się dopiero wówczas pełne koszty przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowym miejscu służbowym. Jeżeli pracownik przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze dla samotnego.

§ 17. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r.

(2) Od tego dnia nie będą stosowane do pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonariuszy państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711), ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 579) i z dnia 27 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 224).

Minister Komunikacji: *Kühn*
